

Nepřebírejte zodpovědnost za pocity druhých

"Jako vaši andělé bychom vám dnes rádi připomněli důležitou skutečnost, a to tu, že se potřebujete naučit **NECÍTIT SE ZODPOVĚDNÍ ZA POCITY NĚKOHU JINÉHO**. Jste zodpovědní za své činy, jste zodpovědní za to, jak svými činy ovlivňujete druhé, ale nejste zodpovědní za to, jaké reakce nebo postoje si volí sami druzí. Je důležité uvědomovat si možné následky svých rozhodnutí, je důležité být ohleduplní vůči druhým, ale nelze být lhostejní vůči sobě samým a omezovat svůj život jen ze strachu, že byste jinak byli zodpovědní za něčí pocity neštěstí.

Někdy totiž i rozhodnutí, která mohou navenek vypadat jako zraňující, mohou být pro dotyčného požehnáním. Třeba si to uvědomí později, s odstupem času, a možná si to neuvědomí vůbec, ale bez určité formy ztráty nebo změny, která mu nebyla příjemná, by se nestalo mnoho dalších pro něj důležitých věcí. Existují souvislosti, které nevidíte nebo které si neuvědomujete, ale které přesto existují a mají svůj velký význam. To samozřejmě neznamená, že budete záměrně někomu škodit a omlouvat to tím, že to přece děláte pro jeho dobro (jistě znáte mnohé takové osoby ve vašich životech, mnohdy i velice "duchovní", které zcela zjevně nekonají dobrou věc, ale argumentují různými duchovními moudry, jimiž své chování hájí a omlouvají).

Je velký rozdíl mezi tím, když jednáte na základě upřímného přání vycházejícího z vašeho srdce, i když vaše rozhodnutí nemusí být pro všechny strany příjemné (např. upřímné přání odejít z nezdravého vztahu, kdy zdánlivě druhému "ublížíte" - protože se přece cítí zraněný tím, že jste ho opustili!), ale které přitom slouží k vašemu i jejich růstu, a tím, kdy záměrně děláte věci, které vycházejí z ega a které druhým opravdu ubližují a neslouží k jejich ani k vašemu růstu. V obou případech se druzí mohou cítit zranění vašim jednáním, ale vy se potřebujete naučit, jak velký rozdíl mezi těmito případy spočívá. Ne vždy je totiž podřízení se přáním druhých opravdu dobré.

Nemůžete kráčet životem, aniž byste se dotkli životů druhých, třebaže i nepříjemně, tak jako není možné kráčet po trávníku a nezlomit jediné stéblo trávy, nebo jít po chodníku a nešlápnout na jediného mravence. Potřebujete přijmout svou lidskost se vším, co k ní patří, i to, že život v hmotné rovině prostě není takový jako na Nebesích. Vaše činy mohou ovlivnit druhé i způsoby, které se mohou zdát nepříjemné, ale podstatné na tom je, zda tyto činy vycházejí z vašeho srdce, které si prostě něco upřímně přeje a potřebuje to a které vás zároveň vede po cestě toho nejvyššího dobra pro všechny, a nebo z ega poháněného strachem, které nikdy nebude možné nasytit a které vyžaduje uspokojení skrze neláskyplné činy. Potřebujete přijmout, že i když zdánlivě někoho zraníte svými rozhodnutími, v konečném důsledku je to dobré pro obě strany, vychází-li dané rozhodnutí z vašeho vyššího Já, které je zajedno s Boží láskou a Nekonečnou Moudrostí. Tato Moudrost vidí dál než vy, vidí hlouběji pod povrch než vy, a tak ví také lépe než vy, jak dobré to pro vás všechny v konečném důsledku bude, přestože tomu nyní nevěříte a nepřípadá vám to tak.

Je nemožné se vždy všem zavděčit. Je nemožné se nikdy nikoho nedotknout způsobem, který není zrovna šťastný. Je to zkrátka součást vaší lidskosti a vaší cesty na tomto světě. Vždy prostě budou existovat situace, ve kterých nebudete moci učinit všechny šťastnými. Přejeme si, abyste tuto skutečnost přijali, protože právě její nepřijetí a odmítání vám působí mnoho bolesti, když se trápíte pocity viny vůči druhým, kteří vás mnohdy sami obviňují a snaží se vás učinit zodpovědnými za své neštěstí. Ano, jste zodpovědní za to, co děláte, i za to, jak se tím dotýkáte životů jiných bytostí. Ano, to je pravda, a je důležité si to uvědomovat. Nemůžete však ubíjet vlastní duši a její touhu po růstu jen ze strachu, abyste se náhodou někoho nedotkli. Přitom mnozí lidé se pod tíhou vlastního ega dokážou urazit, nahněvat nebo rozplakat i bez skutečné příčiny, bez jakéhokoli podnětu, prostě tím, jak sami smýšlejí, co si představují, čeho se bojí a čemu věří. Ale to je jejich volba, jejich věc, jejich vlastní boj. Nemůžete se utlačovat jen proto, aby se oni nějak necítili, protože za své způsoby vnímání situace jsou zodpovědní oni sami. Nemá žádný význam marnit energii a čas potlačováním sebe samých a toho, co vaše duše a tělo upřímně potřebují. I když se někdy někoho nepříjemně dotknete, tak jednáte-li na základě svého srdce, je to vždy dobře pro vás i pro ně, přestože to může odporovat logice rozumu. Vaše srdce - napojené na Boha - ví, co dělá, když vás vede určitým směrem, a pro vás je důležité přestat tomuto vedení odporovat ze strachu z pocitů druhých.

Představte si situaci, kdy nesete plnou tašku nákupu domů a někdo vám z ní sebere pytlík s rohlíky a uteče s ním. Bude rozdíl mezi tím, když vám ty rohlíky vezme opuštěné hladové dítě, které prostě nemělo jinou možnost, aby se mohlo najíst a přežít, a tím, když vám je vezme očividně dobře zajištěný výrostek, který to udělal čistě z výsměchu a drzosti? Jistěže bude. Přestože v obou případech přijdete o rohlíky a budete rozhořčení, snáze se s tím smíříte, když víte, že to možná jinak nešlo a že to bylo pro něco dobré, než v případě, kdy daný čin vycházel z čirého sobectví a egoismu.

Jste nyní vyzýváni k tomu, abyste se na svá rozhodnutí dívali stejným způsobem a uvědomili si, že ne vždy, když se někoho dotknete, je to špatně. Potřebujete si uvědomit rozdíl mezi

hladovým dítětem, které prostě potřebuje jíst, aby mohlo žít, a mezi drzým spratkem, který záměrně škodí. Vy máte bohužel sklon soudit svá rozhodnutí na základě reakcí druhých a považovat se za drzé spratky i v případech, kdy jste hladovými dětmi. Vaše upřímné potřeby nejsou žádný rozmar a nemůžete je ignorovat ani potlačovat jen proto, že se jejich naplnění neslučuje s představou druhých o tom, jak by to mělo být. Vaše změny se nebudou nikdy líbit všem - a soudit svá rozhodnutí jen podle toho, zda se to líbí nebo nelíbí druhým, znamená potlačovat vlastní i jejich růst.

Jestliže tedy něco upřímně potřebujete, pak i za cenu toho, že se to někomu nebude líbit, je třeba podle toho jednat. Stejně tak se také potřebujete naučit nevyčítat si to. A pokud si nejste jisti, z čeho vaše potřeba či přání vychází, můžete nás požádat o pomoc a vyjasnění. Vaše integrita je důležitá ve všem, co děláte. Ne každé ublížení je opravdu ublížení, přestože to tak druzí nebo i vy sami můžete vnímat. Někdy je i nepříjemná situace důležitá pro to, aby se stalo mnoho dobrého, jak jistě sami dobře víte. Opusťte si tedy, pokud máte špatný pocit ze sebe samých, změňte se, cítíte-li se k tomu vedeni, odpusťte druhým, pokud vás obviňovali, a oprostěte se od zodpovědnosti za něco, za co zodpovědní nejste. Přestože se ne každému zavděčíte a ne každého potěšíte, váš karmický štít zůstane naprosto čistý, jednáte-li na základě pravdy ve svém srdci. Ta vás nikdy nevede špatně, a tak jí důvěřujte."

* * *

(Poselství andělů, M.T.)

Zdroj: [Andělský deník](#)

Prevzaté z: <http://www.informaceodjinud.estranky.cz/>